

slutte med disse faa Bemærkninger og særlig endnu en Gang fremhæve, hvad jeg sagde i Begyndelsen, nemlig paa begge den høitærede Kultusminister paa Sinde og dette Thing, som jo tæller faa mange Medlemmer fra Sylland, endelig at tage under Overveielse ved enhver Leilighed, at vi ikke fortsætte det nuværende Centralisationsystem, men at vi virkelig komme ind paa en ny Bevegelse i dette Thing, som kan føre til, at Sylland ikke skal lide under den Forsømmelse, som det ganske vist hidtil har lidt under, saa snart der har været Tale om at gjøre Noget for dansk Kultur.

Formanden (Høgsbro): Det vilde være meget ønskeligt, om ikke blot denne Sag men ogsaa den følgende kunde blive bragt til Ende i dette Møde. Jeg skal derfor gjøre opmærksom paa, at der endnu er indregnet 4 Talere, og bede dem om muligt at begrænse sig noget mere, end Tilfældet har været med de tidligere Talere.

Scharling: I Henhold til den Opfordring, som den høitærede Formand rettede til Talerne, skal jeg begynde med at sige, at jeg nødsages til at lade Meget ligge, som jeg i og for sig kunde ønske at tage op til nærmere Belysning og eventuel Gjendrivelse, og jeg maa derfor kun forvare mig imod, at man deraf, at jeg lader det uomtalt, skal de drage den Slutning, at jeg ikke havde nogen Indvending at gjøre imod, hvad der saaledes er fremkommet. Jeg skal indskrænke mig til at omtale nogle enkelte Bemærkninger, som ere fremkomne, siden jeg første Gang havde Ordet, og som jeg dog ikke gjerne vilde lade staa umodsagte. Først skal jeg tillade mig at bemærke, at det har undret mig lidt, at der i det Hele taget paa forskjellige Punkter i ærede Medlemmers Foredrag er fremkommet Udtalelser, som vidne om, at de ikke særdeles grundig have sat sig ind i den foreliggende Sag. Der er saaledes fremkommet Anker over, at dette Lovforslag kun omhandler de rent materielle Spørgsmaal, der knytte sig til Universitetet, uagtet det fremgaar af selve Titlen, at det ikke giver sig ud for at omhandle Andet end Universitetets og Kommunitetets Vønningsforhold. Man har udtalt, som den ærede sidste Taler (Falkensjerne), at man var overrasket, forbauset over, at Ministeren vilde komme frem med et saadant Forslag, og man synes altsaa at have glemt, at der i Fjor fremkom en Betænkning fra Udvalget angaaende Landbohøiskolen, hvori der udtaltes Omte om, at der maatte blive foreslået et Lovforslag om Universitetets og po-

lyteknisk Værestalts Vønningsforhold. Den ærede sidste Taler udtalte sin Forbaufelse over den Form, der var givet § 10 om Examenskommissioner; men denne Bestemmelse er ligefrem gaaet over fra den nugældende Lov til det foreliggende Lovforslag, saa der er ikke noget nyt Standpunkt betegnet der ved fra den høitærede Ministers Side. Det Samme gjælder den nylig omtalte Bestemmelse, at der ikke kræves nogen særlig Examen for at faae Ansættelse som Universitetslærer. Det er den gjældende Bestemmelse, og det er ikke noget Nyt, Ministeren bringer frem ved denne Leilighed; det har været gjældende siden 1870. Om det muligvis allerede findes i ældre Love, mindes jeg ikke, men det er bestaaende Lov.

Naar den ærede sidste Taler, tildels i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), udtalte sig for, at man hellere end at anvende det her foreslaaede Beløb til en videre Udvikling af Kjøbenhavns Universitet skulde tænke paa Oprettelsen af et jydsk Universitet, skal jeg dertil bemærke, at i og for sig har jeg ikke det Mindste imod den Tanke ogsaa at faae oprettet et Universitet i Sylland. Men jeg vilde finde det ganske overordentlig uheldigt og beklageligt, om det skulde ske paa den Maade, at man nægtede Kjøbenhavns Universitet de Midler, som ere fornødne til dets fremtidige Udvikling, og sagde: Alle de Penge, som der ellers kunde være Tale om at anvende til at holde Kjøbenhavns Universitet oppe i Linie med andre Landes Universiteter, dem spare vi for at anvende dem paa et jydsk Universitet. Thi et saadant maatte dog altid blive af et begrænset Omfang og derfor lige saa lidt som Kjøbenhavns Universitet i saa Fald være i Stand til at fyldestgjøre de Fordringer, der bør stilles til et dansk Universitet. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen), at Thinget ganske rolig paa hans Ord kunde stryge den sjette Professoreplads i det theologiske Fakultet som fuldstændig overflødig. Jeg kan ikke ret se, at der anførtes særdeles vægtige Argumenter for denne Ansættelse; det efter min Mening Vægtigste var Henvisningen til den romantiske Kjørelse, der kom over det ærede Medlem ved at mindes sin Studenter-tid. I den Tid var der kun 5 Professorer, og det vilde være generende, at han nu skulde tænke paa et theologisk Fakultet med 6 Professorer. Men det er jo blevet gjort gjældende fra min Side, at et meget væsentligt Moment, ogsaa ifølge Lovforslagets Motiver, til at oprette et sjette Professorat maa søges i det stærkt tiltagende Antal